

Soms moet je stoppen

Er zijn van die dagen waarop de aanloop van de duik niet zo goed verloopt. Zo stond ik een paar weken geleden met mijn buddy aan de waterkant. Het natte sop bereiken was als een afvallingskoers. Gaatje in mijn hogedrukslang waardoor de buitenste laag als een ballon opblies. Hierdoor een andere ontspannerset moeten aankoppelen waardoor mijn tweede bladder niet aangesloten was. Mijn buddy had problemen met zijn reserveontspanner. Constant debiet. In het water loste mijn rechterbeenlood en ik kreeg het niet meer aangespannen. En mijn hoofd-duikcomputer sloeg bij watercontact niet aan. Leeg scherm. Wat is het volgende? Door mijn hoofd schiet de bedenking: zijn dit tekenen aan de wand? Soms moet je gewoon stoppen om erger te voorkomen.

Soms volstaat het echter om zicht op mogelijke problemen te hebben. Al een tijdje bemerk ik in de gespecialiseerde literatuur – zoals dat zo mooi heet – en op het internet een toename van artikels gewijd aan 'side mount diving', waarbij je steeds gemakkelijk je luchtvoorraad in het oog kunt houden. Ik ben al een beoefenaar van deze techniek – waarbij de duiker de duikflessen aan zijn zijkant draagt – tegengekomen. Ze is ontstaan als een alternatief voor het 'backmounted' duiken doordat flessen op de rug soms te beperkend en onvoldoende veilig zijn om mee te werken in de steeds kleiner wordende grotten. De aanhangers beweren

dat deze configuratie ook tal van voordelen voor de recreatieve duikers heeft. Je zou er gemakkelijker, comfortabeler en veiliger mee kunnen duiken. Ook zou de kans op rugklachten kleiner zijn. Ik kan echter niet met kennis of uit ervaring oordelen of dit wel klopt, of dat het eerder een poging is om cursussen te verkopen. Ik duik met de standaardconfiguratie. Al hang ik voor het uitvoeren van mijn decompressieverplichtingen soms wel een 'sidebottle' aan mijn harnas.

Wil je er meer over weten dan kan je 'side mount' in je zoekmachine intikken of rechtstreeks surfen naar: www.sidemount.com, www.sidemountinstructor.com of www.sidemountscubadiving.com. Voornamelijk de laatste site is de moeite waard om te bezoeken. Niet alleen omdat de techniek goed toegelicht wordt, maar ook omdat de filmpjes opgenomen zijn in wateren waarin ik graag eens zou duiken.

Sinds een paar jaar zijn schepen verplicht uitgerust met het Automatic Identification System (afgekort AIS). Deze transponder-technologie zendt regelmatig via de VHF-zender informatie zoals de naam van het schip, de positie, de snelheid en bepaalde

scheepsgegevens, uit. De ontvangen informatie kan worden getoond op het scherm van het apparaat of een kaartplotter, waarbij de positie van het andere schip op dezelfde manier kan worden getoond als op een radarsdisplay. Maar het systeem kan de ontvangen gegevens eventueel ook integreren in het radarbeeld of via een computer verwerken in een elektronische navigatiekaart.

Maar je hoeft niet per se te beschikken over een eigen installatie om de schepen te volgen. Via www.marinetraffic.com kan je hun bewegingen bekijken. Het is dus mogelijk dat de thuisploeg je duikuitstapje op de Noordzee volgt op de pc. De vraag wanneer je binnen loopt, is vanaf nu overbodig, want steeds online te volgen. Misschien kan de kapitein ook laten weten wanneer de duikers in het water zijn?

Ik ben nog niet uitgerust met een transponder, maar als je een interessante URL hebt, dan kan je me altijd vinden via het internet. En natuurlijk geef ik een transponder-sig-naal na ontvangst van je e-mailtje op patrick.van.hoeserlande@advalvas.be. ■

PATRICK VAN HOESERLANDE